

*Născută să iubească
Maria - Cea mai frumoasă
Regină a României*

Docu-drame și mituri istorice
evocate de Dan-Silviu Boerescu,
însoțite de consemnări din presă

INTEGRAL

Colecția REGALĂ
Coperta: Stelian BIGAN

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
BOERESCU, DAN-SILVIU

**Născută să iubească: Maria - Cea mai frumoasă Regină a României :
docu drame și mituri istorice** / evocate de Dan-Silviu Boerescu. - Bucu-
rești : Integral, 2018

Conține bibliografie

ISBN 978-606-992-055-8

94
929

© INTEGRAL, 2018

Editor: Costel POSTOLACHE
Tehnoredactor: Stelian BIGAN

Tiparul executat la tipografia Editurii *Paralela 45*

Orice reproducere, totală sau parțială, a acestei lucrări,
fără acordul scris al editorului, este strict interzisă
și se pedepsește conform Legii dreptului de autor.

ISBN 978-606-992-055-8

Sumar

Această femeie pasională –
o Lady Di a timpului ei / 7

Copilăria și adolescența unei Prințese
de care s-a îndrăgostit
viitorul Rege al Marii Britanii / 11

O căsătorie din rațiuni dinastice,
stabilită peste capul mirilor / 15

Iubirile extraconjugale
ale unei Prințese nefericite / 29

Între „Prințul Alb” – Barbu Știrbey –
și colonelul canadian Joe Boyle,
fost boxer profesionist ... / 43

Despărțită de soartă (... și nu numai!)
de toți bărbații importanți din viața ei / 57

Jocuri în stil Art Nouveau
și alte mici excentricități / 61

Când Regina este dorită
de un soldat din gardă ... / 77

„Soacra Balcanilor”
în vizită în America / 79

Maria, un diplomat extraordinar / 101

Campaniile denigratoare
ale dușmanilor interni și externi / 111

În loc de *Epilog*:
Testamentul Reginei Maria / 117

Anexă – Opera literară și publicistică / 123

Lămuriri bibliografice / 130

Această femeie pasională – o Lady Di a timpului ei

La 15 octombrie 1922, la Alba Iulia, în Catedrala Reîntregirii, avea loc Încoronarea Regelui Ferdinand și a Reginei Maria ca Suverani ai României întregite.

Prin naștere, niciunul dintre ei nu era, de fapt, român. Ferdinand era jumătate neamț, după tată, în vreme ce mama sa era Infanta Antonia a Portugaliei. Maria – care se considera englezoaică („Missy”) – avea, în realitate, o ascendență complicată, asemenea tuturor vlăstarelor regale ale epocii ei (și nu numai!), fiind concomitent nepoata Reginei Victoria și a Țarului Alexandru al II-lea, numele ei oficial „de fată” fiind *Maria Alexandra Victoria de Saxa-Coburg și Gotha*. Deși, inițial, au devenit români doar prin „adopecție”, Ferdinand și Maria, s-au transformat în timp în patrioți remarcabili, care s-au identificat cu ideea de „românism” mult mai sincer decât majoritatea oamenilor politici neaoși, a românilor get-beget! De altfel, fabuloasa reîntregire a țării este, în mare măsură, opera lor patriotică. România Mare s-a putut edifica nu doar

sub sceptrul lor, ci și cu voința lor manifestă. Cu totul remarcabil, cu toate că, practic, Ferdinand și Maria au dus vieți separate, cei doi au știut să acționeze ca un cuplu regal perfect, atunci când era vorba de interesele naționale. Doar astfel s-a putut obține recunoașterea și validarea internațională a actului de la 1 Decembrie 1918! Și mai impresionant încă, uriașul efort politico-diplomatic nu a stat doar pe umerii Regelui (și al membrilor guvernului), ci a fost împărțit cu Regina, care s-a implicat în toate felurile, punând la bătaie marele său arsenal relațional și de comunicare, în slujba „patriei adoptive”, pe care a ajuns să o iubească fără precupețire.

Regina Maria rămâne o personalitate emblematică a României moderne, care nu s-ar fi putut naște fără aportul ei. Însă, pe cât de complicată a fost cariera ei politică *sui generis*, pe atât de tumultuoasă și plină de întorsături spectaculoase a fost și biografia ei sentimentală, viața ei de familie nesuprapunându-se, practic, decât în mică măsură, cu existența ei incredibilă de femeie care a depășit semnificativ convențiile și constrângerile vremii și societății destul de patriarchal-tradiționaliste. Maria a fost, în multe privințe, o femeie extraordinar de emancipată, o veritabilă avangardistă, un soi de Lady Di a perioadei 1890-1940. A stârnit senzație, a iscat chiar scandal public, dar nu s-a lăsat înfrântă de prejudecăți și a știut, cu o eleganță înnăscută, dar și cu o abilitate feminină uimitoare, să-și surclaseze destinul altminteri destul de nefericit. Născută pentru iubire, nu a avut parte din partea soțului legiuit de pasiunea pe care o visa temperamentală prințesă. A iubit totuși pasional mai mulți bărbați, dintre

care doar unul, „Prințul Alb” (Barbu Știrbey), a reușit să treacă testul timpului.

Dincolo, totuși, de orice și oricine, Missy – Regina Maria este un personaj unic, efectiv de poveste, al istoriei noastre, indiferent de unghiul de abordare. O recunosc nu doar admiratorii ei, ci și dușmanii. Constantin Argețoianu, unul din criticii constanți și nemiloși ai Reginei, este și cel care reușește să sintetizeze în câteva cuvinte rolul Reginei Maria și locul pe care ea îl merită în istorie: „Oricâte greșeli va fi comis Regina Maria, înainte și după război, războiul rămâne pagina ei, pagină cu care se poate fâli, pagină care se va așeza în istorie la loc de cinste. O găsim în tranșee printre combatanți în rândurile înaintate, o găsim în spitale și în toate posturile sanitare printre răniți și bolnavi. O găsim de față la toate adunările care încercau să facă puțin bine. Nu a cunoscut frica de gloanțe și de bombe, cum nu a cunoscut teama și scârba de molimă sau nerăbdarea față de eforturile așa de des inutile, provocate de dorința ei de mai bine. Regina Maria și-a îndeplinit datoria pe toate fronturile activităților sale, dar, mai presus de toate, pe acela al încurajării și ridicării moralului acelora care o înconjurau și care au trebuit să decidă, în cele mai tragice momente, soarta țării și a poporului său. Se poate afirma că, în răstimpul pribegiei noastre în Moldova, Regina Maria a întrupat aspirațiile cele mai înalte ale conștiinței românești. Prin modul cum a influențat în 1916 intrarea României în război și din nou în 1918, când, aproape numai datorită ei, Regele Ferdinand nu a ratificat dezastruoasa pace de la București, regina s-a așezat ca o ctitoriță a României

10 întregite și ca una din cele mai mari figuri ale istoriei noastre naționale”.

Iar Patriarhul Miron Cristea, cel care, la 26 martie 1926, de Bunavestire, a trecut-o la ortodoxie, în discursul de adio la moartea Reginei, în 1938, va afirma: „În tot cazul, se va putea spune ca a fost o femeie care și-a trăit viața intens”.